

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. Б., 01.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б. в публично заседание на шестнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА Д. ВЕЛЧЕВА

при участието на секретаря ИЛИЯНА Н. НЕЙКОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА Д. ВЕЛЧЕВА Гражданско дело № 20223210100020 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявена искова молба от АТ. СТ. А. ЕГН ***** и Р. СТ. А. ЕГН *****, чрез тяхната майка и законен представител ЕЛ. ИЛ. СТ. ЕГН *****, тримата от *** против В. Ф. *** - С., с която молят съда да осъди ответника да им заплати на всеки сумата в размер на 1 377,50 лв., представляваща ½ ид.ч. от дължимото обезщетение за неизползвани 38 дни почивки от дежурства носени от техния наследодател С. А. А. ЕГН ***** за периода от 13.03.2019 г. до 18.11.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В съдебно заседание, проц.представител на ишците направи увеличение на размера на исковите, като същите се считат предявени за размер от **1 443,51 лв.** за всеки ищец.

Ишците претендират и направените по делото разноски.

Ответникът оспорва исковите.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства, и съобразно чл. 235, ал. 3 от ГПК, като взе предвид наведените доводи и възражения, прие за установено от правна и фактическа страна следното:

Ишците твърдят, че са наследници на С. А. А., който служи в ответното В. Ф. до смъртта си на 23.11.2021 г. като старши матрос 2-ри клас-командир

на отделение, той и шофьор на охранителен транспортен взвод.

В исковата молба се навеждат доводи относно наличието на осъществен фактически състав на носени дежурства и неизползвани 38 дни почивки от дежурства за периода от 13.03.2019 г. до 18.11.2021 г. от техния наследодател, представляващи извънреден труд, възнаграждението за който ишците определят в общ размер на 2 755 лв.

Ишците твърдят, че ответникът не им е заплатил, като наследници на техния баща, дължимото обезщетение, поради което предявяват настоящите искове.

Ответникът излага, че военнослужещият е бил надлежно компенсирал с намалено служебно време в рамките на съответния месец, в следващия календарен месец или в по-късен период. Твърди, че като последица служебното време на починалия не е надхвърляло нормативно установената обща продължителност на служебното време за съответния период.

Прави възражение за погасяване на задълженията по давност.

Правната квалификация на исковете е по чл. 136а, ал. 5 от КТ във вр. с чл. 194 от ЗОВСРБ.

Предявените осъдителни искове са за заплащане на възнаграждения за работа над установената обща продължителност на служебното време, която до прекратяване на служебното правоотношение на наследодателя С. А. А. не е компенсирала с почивка.

Ишците са деца на наследодателя. В този смисъл е удостоверение за наследници № *** на Община Д.-град.

Наследодателят на ишците работи в процесния период като кадрови военнослужещ - командир на отделение, той и шофьор в транспортно отделение на охранително-транспортен взвод във В. Ф. *** - С.. Служебното му правоотношение е прекратено и той е освободен от служба, считано от 24.11.2021 г., със заповед № *** на К. В. С..

По време на службата ищецът дава наряди /дежурства/.

Съгласно проверката на вещото лице по икономическата експертиза и даденото от него заключение, което съдът приема като обективно и компетентно изготвено, в месеците, във връзка с които е спорът, ищецът е давал дежурства, при отчитане на които общата фактическа продължителност

на работата му в съответния месец надхвърля нормативно определената продължителност на служебното време. За част от това ищецът е бил компенсиран с почивки, но за 312 часа /конкретизирани по месеци в приложение към заключението на вещото лице/ ищецът не е бил компенсиран по посочения начин. Изчисленото възнаграждение, от вещото лице като за извънреден труд, следващото се на 312 часа дежурства, некомпенсирани с почивки, възлиза на 2 887,03 лева.

Съобразно тълкувателно решение № 6/2017 г. от 11.02.2022 г., удължаването на служебното време представлява превишаване на нормативно определената продължителност на служебното време. То се състои в установяване на работен ден с продължителност по – голяма от обичайната за съответна категория служители. Удължаването на служебното време се компенсира чрез съответното му намаляване през други работни дни с писмен акт. Не е предвидена трансформация на вземането с парично обезщетение, докато трае служебното правоотношение. Възможността за получаване на парична компенсация, която по своя характер представлява обезщетение за неизползвана почивка възниква при прекратяване на правоотношението. В този смисъл е чл. 136а, ал.5 от КТ, в съответствие с който правото на компенсация с почивки за работата в удълженото служебно време се трансформира в право на възнаграждение като за извънреден труд.

С оглед изложеното, съдът приема, че в полза на ищите като наследници на кадровия военнослужещ е възникнало право на вземания, представляващи компенсация с почивки на отработени 312 часа удължено служебно време по дежурство, като правото на починалия не е било удовлетворено и не е било погасено по давност, предвид соченото тълкувателно решение, според което вземането възниква от датата на прекратяване на служебното правоотношение, която в случая е 24.11.2021 г. С прекратяване на служебното правоотношение това право се е трансформирало в парично вземане за възнаграждение като за извънреден труд.

Следователно ищите имат вземания, получени по наследство за възнаграждение като за извънреден труд за времето на дежурствата над установеното служебно време в процесните месеци, което не е било компенсирано с почивки преди прекратяване на служебното правоотношение

на наследодателя, което възнаграждение възлиза на общия сбор от 2 887,03 лв. или 1443,51 лв за всеки ищец.

Задължен за заплащането на възнаграждението е ответното В. Ф., в което наследодателят е служил към датата на неговата смърт.

С оглед изложеното, съдът следва да уважи ищцовите претенции, като им присъди претендираните съдебно-деловодни разноски.

На основание чл. 78, ал.6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ВСС по сметка на Районен съд-Б. дължимите държавни такси и разноски за вещо лице.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. Ф. *** - С. да заплати на АТ. СТ. А. ЕГН ***** и Р. СТ. А. ЕГН *****, чрез тяхната майка и законен представител ЕЛ. ИЛ. СТ. ЕГН *****, тримата от *** сумата в размер на 1 443,51 лв. (хиляда четиристотин четиридесет и три лева и петдесет и една ст.) на всеки от тях, представляваща $\frac{1}{2}$ ид.ч. от дължимото обезщетение за неизползвани 39 дни почивки от дежурства носени от техния наследодател С. А. А. ЕГН ***** за периода от 13.03.2019 г. до 18.11.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА В. Ф. *** - С. да заплати АТ. СТ. А. ЕГН ***** и Р. СТ. А. ЕГН *****, чрез тяхната майка и законен представител ЕЛ. ИЛ. СТ. ЕГН ***** сумата в размер на 430 лв.(четиристотин и тридесет лева), представляваща направените по делото съдебно-деловодни разноски.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице в размер на 1265 лв.(хиляда двеста шестдесет и пет лева), от които 250 лв., внесени от ответника, а 1015 лв.(хиляда и петнадесет лева) да се изплатят от бюджета на съда. Да се издаде разходен касов ордер.

ОСЪЖДА В. Ф. *** - С. да заплати в полза на ВСС по сметка на Районен съд-Б. сумата в размер на 1015 лв. (хиляда и петнадесет лева), представляваща възнаграждение на вещото лице и сумата в размер на 115,48 лв.(сто и петнадесет лева и четиридесет и осем ст.), представляваща държавна

такса.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Д. в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Б.: _____